

ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В БІБЛІОТЕЧНІЙ ГАЛУЗІ

Все більша частка припадає на інформацію, яка народжується, існує, циркулює, зберігається та споживається тільки в електронному вигляді. Особливо це стосується наукової інформації. Електронна форма уможливило сьогодні більш компактне зберігання інформації, її оперативне та широке розповсюдження і, крім того, дозволяє маніпулювати нею. Значна кількість різних документів уже сьогодні існує лише в електронному вигляді. Спеціалісти Британської бібліотеки стверджують, що до 2020 р. 90 % всієї нової літератури буде видаватися тільки в цифровій формі. За оцінками OCLC, загальнодоступний Інтернет охоплює 40 % усіх інформаційних ресурсів. Майже 20 % цих ресурсів можна використовувати в наукових і освітніх цілях, тому діяльність бібліотеки має бути спрямована на включення цих ресурсів у систему інформаційного обслуговування своїх користувачів.

Дослідження щодо використання інтернет-ресурсів можливе лише в контексті розгляду даного кола питань на рівні суспільства в цілому. Глобальний характер змін сприяє насиченню соціосфери інформацією за рахунок об'єднання інформаційних ресурсів усіх країн. Суспільство приходить до усвідомлення важливості організації вільного доступу до інформаційних масивів. Відповідно до суспільних інтересів і потреб бібліотека є елементом світової інформаційної інфраструктури, що включений у формування глобального інформаційного простору й надання вільного доступу до джерел інформації.

Мережева інформація набуває статусу, за якого її збереження, розвиток і раціональне використання стає проблемою державного значення. Питання зберігання цієї інформації для наступних поколінь належним чином не вирішено. Бібліотеки як суспільні інституції, що впродовж тисячоліть акумулювали, обробляли, зберігали та розповсюджували документовані знання, за нових умов мають розширити свої іманентні функції (меморіальну та комунікативну) і доповнити їх завданнями архівування та використання мережевих науково-інформаційних і суспільно значущих ресурсів.

Формування фондів мережевих ресурсів започатковано бібліотеками ряду країн.

Аналіз їх діяльності в цьому напрямі свідчить про розмаїття підходів до архівування.

Здійснюється вибіркоче збирання мережевої інформації (Австралія, Канада), архівування національних сегментів Інтернету (Швеція, Росія),

формування фондів веб-ресурсів у межах обов'язкового примірника документів (Норвегія, Франція), спроба збереження ресурсів усього світового «павутиння» (Бібліотека Конгресу США), а також створення міжнародних кооперативних інтернет-архівів.

Література

1. *Бібліотека і книга у контексті часу. Тема року: "Публічні бібліотеки: традиції і сучасність"* : зб. наук. ст. VII Всеукр. наук.-практ. конф., 17-18 квіт. 2013 р., НПБУ, м. Київ / Нац. парламент. б-ка України ; [редкол.: Т. Вилегжаніна (голова) та ін. ; уклад. С. Басенко]. - К., 2013. - 110 с
2. *Копанєва В. Бібліотека як центр збереження інформаційних ресурсів Інтернету: [монографія] / НАН України; Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. — К., 2009. — 198 с.: рис. — Бібліогр.: с. 181 —197. — ISBN 978-966-02-5432-9.*
3. *Наукові праці Кам'янець Подільського національного університету імені Івана Огієнка Т.С. Савчук 302-306*